

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

18. Vice versa tuetur Pereiram, quod ite[m] prædix. Xauer.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

honoris, fortunarum, & corporis ferendum clade quā foret posteris monumentum infamiae, & ostentum terroris. Quibus suum hoc subdidit pium votum, sed metus grauissimi suspectum, atque vtinam, ait, Deus illi animam saluam præstet. Vaticinium nimis verax secuta est calamitas multiplex; ab Alfonso Ptolege, Praefectura motus Ataides nondum elapsō biennio, vincetusque Malaca Goam delatus est, inde in Lusitaniam, vbi bonis omnibus in fitcum redactis, addicetus est perpetuo carceri; sensit quoque vltoris æquissimi duram manum, lepra infanabilis deformatus, quæ illū ab India usque ad obitum pertinaciter arrosit. Obitum vero tradunt fuisse improuisum, ex fœdissimo vlcere, quo tanta graueolenta putrefactæ carnes abscesserant, ut seruorum nemini duraret stomachus, vel purganti plagam, vel proprius ad eum accedenti. Nauem interea Pereiræ raptam cum mercibus, magnæ huius, nec seræ ignarus vindictæ obtinuit, ducem illi præfecit; nautas quinque & viginti suos imposuit; eamque in Sinas ad negotium misit.

18

Sed hanc Pereiræ iacturam, suis nominibus, ac rationibus imputavit
Vice versa tetur Pereiram, quod itē prædix. Xauer.
 Deus, coepitque iam tum eius fœnus ei persoluere, sortem illic in celo immensa largitate integrum redditurus; nam qui ex Sinis Malacam redeunti, pridem licet obscuræ clades prædixerat, quibus disturbata est ea legatio; idem nunc illum præmonuit vir sanctus, quam liberaliter ipsi Rex pensatus esset damna quæ fecerat, accessione scilicet maioris apud se gratiæ, dignisque seruo fideli præmiis. Imò cum sint fortunæ mercatorum, præterim maritimæ adeò fragiles, ut manè loquientes, non raro sub vesperam mendicent; amici aduersa longè prospectans Xauerius, securum esse iussit, nec sibi, nec filiis, defutura usquam vitæ subsidia, cui nisi fidem fecisset miraculum, non tam euidenter prædictum ccelitus putatur. Filium Pereira reliquit mortiens Franciscum nomine; mercaturam item dum res staret, hic fecit, sed eò denique variis calamitatibus deuenit, ut ei aliquando eiusque familiae, nec panis, nec vnde cōmeret obolus adesset; huic ergo tunc Deum, suo è penu cœnam videre oportuit. Angelum, vt creditum est, iuuenis specie, ad eum misit, qui panem circumferebat cum pomis, cæterumque comiteatum escarum copiosum; vocat prætereuntem Pereira, emit ex eo quibus indigebat, & quod in promptu argentum deesset, pignori vestem vxoris obiicit; negat iuuenis pignore opus esse; plus apud se habere fidei eius verba quam pignus, libere modo ac largiter ab se sumeret quantum veller, de pretione esset sollicitus, quæ tam humaniter, tam officiosa dicebat venustate, vt esse alium ab eo quem assimulabat facile appareret; ipseque Pereira cum uxore facile agnouit, cum corum quæ venalia tulerat magna parte relictæ, videri desit, nec usquam præterea, licet vrbe quæsitus apparuit.

19

Malacā Xau. deserit.
 Malaca demum priusquam recederet vir sanctus, suos dedit Iaponia socios, Bungensi Regi Baltazarem Gagum, Siluam, & Alcazeuam Aman-guccio, Ioannem, Beiram qui de Molucensi christianitate lætissima ei attulit.